

Kristi Himmelfart

Apg 1:1-11; Sl 47; Ef 1:15-23 og Luk 24:44-53- Teksterne kan også anvendes på 7. søndag efter Påske.

”Opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde,” så lyder afslutningen af anden del af den Apostolske Trosbekendelse.

Efter sin opstandelse viser Jesus sig for enkelte og for grupper af sine disciple et antal gange, han taler med dem, underviser om Guds rige, spiser med dem og appellerer til deres tro. Evangelierne indeholder flere fortællinger om det, og Paulus opsummerer men glemmer kvinderne (1.Kor 15:5-9).

Det er fyrre dage efter opstandelsen, at Jesus *skiltes* fra disciplene og blev *båret op* i himmelen (Luk 24:51) blev *løftet op og taget bort* (Apg. 1:9). Jesus forlader ikke jorden, han bliver båret, løftet, taget bort og vender tilbage til sin herlighed i Treenigheden (Joh 17:5; Fil 2:9-11)

Det er lægen Lukas, en af Paulus medarbejdere, som den oldkristne tradition tilskriver forfatterskabet til både Lukas evangeliet og Apostlenes gerninger. Fortællingen om Himmelfarten henholdsvis slutter Lukas evangeliet og begynder Apostlenes Gerninger. Hvor den opstandnes møder med disciplene i Lukas evangeliet alle finder sted på en dag, pointerer Apostlenes Gerninger at de finder sted over en periode på 40 dage (v3). Derudover er der i kun små variationer i de to fortællinger.

I Lukas evangeliet åbner Jesus disciplenes sind, så de kunne forstå skrifterne, specificeret som Moseloven, profeterne og salmerne – henvisningen til alle tre vil understrege, at det som er sket og sker er en opfyldelse af hele skriften. I Apostlenes Gerninger fremstår disciplenes mere usikre og spørgende.

Begge indeholder opfordringen til at blive i Jerusalem og vente på Helligånden, som vil give dem kraften til den opgave, Jesus sender dem til, *I skal være vidner om alt dette / I skal være mine vidner*. Her fremhæver Lukas evangeliet budskabet: *Han sagde til dem, således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag.* (v46-47)

For begge er udgangspunktet for missionen Jerusalem. Apostlenes Gerninger specificerer yderligere med *i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende* (Apg. 1:8)

Da Jesus har givet dem opgaven forsvinder han for øjnene af dem. Igen er der en større grad af tro i Lukas evangeliet, *de tilbad ham, og fyldt med glæde vendte de tilbage til Jerusalem, og de var hele tiden i templet og lovpriste Gud.* (v51-53), mens disciplene virker mere usikre i Apostlenes gerninger *Som de nu stirrede mod himlen, mens han fór bort, se, da stod der to mænd i hvide klæder hos dem. De sagde: »Hvorfor står I og ser op mod himlen, galilæere? Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen.* (Apg. 1:10-11)

I begge tekster, tydeligst i Lukas evangeliet, findes en antydning af en treenigheds-forståelse, Gud har talt gennem skrifterne, Kristus døde og opstod, nu får disciplene kraft fra det høje, Helligånd.

Det er en smagssag hvilken tekst man vil anvende som prædiketekst, det er også muligt at anvende begge.

Spørgsmål til refleksion, som kan lede til et gennemgående tema

- Hvorfor er det vigtigt hvem og hvor mange, der har set Jesus som opstanden?
- Hos Lukas (både i evangeliet og i Apostlenes Gerninger) får disciplene til opgave at være vidner – hos Mathæus (28:18-20) skal de gøre alle folkeslag til Jesu disciple, hos Markus skal de prædike evangeliet (16:15) og hos Johannes bliver de helt enkelt sendt (20:21) – hvad forskellen og hvad betyder den?
- Disciplene skal være vidner i Jerusalem (helt tæt på), Judæa (nærområdet), Samaria (det område ingen jøde ville besøge eller rejse igennem) og helt til jordens ende – hvad betyder det?
- Hvorfor skal de blive i Jerusalem og vente på at modtage Helligånden?
- Hvorfor blev Jesus taget bort fra jorden?

Spørgsmål til refleksion, som kan skabe forbindelse til nutiden

- Hvordan tror du, Jesus åbnede disciplenes sind, så de kunne forstå skrifterne? Hvordan åbner han vores sind, så vi kan forstå skrifterne?
- Disciplene skal være vidner i Jerusalem (helt tæt på), Judæa (nærområdet), Samaria (det område ingen jøde ville besøge eller rejse igennem) og helt til jordens ende – hvad betyder for vores forståelse af at være vidner i dag? Hvor er Jerusalem, Judæa og Samaria?
- Hvordan venter man på at tage imod Helligånden?
- Hvad forestiller du dig disciplene troede om at tage imod Helligånden?
- Hvilke erfaringer har du af Helligånden i dit liv?

Salmeforslag

- 194 På Himmelfartsdagen stod frelseren op
- 196 Kristus konge, du regerer
- 200 Gud har fra evighed givet sin søn os til Herre
- 201 Glæd dig din Herre Gud
- 202 Kron ham til harpers klang
- 591 Se en ild, der flammer stort
- 595 Din rigssag Jesus være skal
- 599 Se, jeg vil bære budskabet Herre
- 604 Gud, din kærlighed du os sender